

Fra H. Hertz til S. Hertz. Kbhvn.d. 24de Sept. 1839

Kjære Broder. — Goldschmidt, der udgiver Sjællandsposten, er en lille næsvis Studiosus paa 21 Aar, der imidlertid dog troer, at jeg ikke kan have den Kundskab til de sidste 6, 8 Aars Begivenheder herhjemme som han, der omtrent kunde være 12 à 13 Aar, da [s. 68](#) Anordningen om Stænderne udkom. Her har Ingen brudt sig om hans Skriverier. — De kjøbenhavnske Blade have nu, som Du vel veed, efter bedste Evne søgt at sværte Bogen^{*)}, dog saaledes, at Kjøbenhavnsposten ogsaa river ned paa Novellestoffet deri, dens Morgenpost derimod »har Beundring« derfor. Det bedste ved det Hele er, at Bogen imidlertid er solgt ud, og at det nye Oplag, hvorpaa der allerede er trykt i 3 Uger, kommer ud om kort Tid. Hvad der hidtil har været skrevet imod den, har enten været for intetsigende eller for løgnagtigt til, at jeg for min Part kunde indlade mig derpaa. Bogen maa nu see til at virke saa meget, den formaaer. — —

Apropos. Jeg har en Erindring om en Beretning fra min Barndom, at Byen var illumineret, da min Moder laae i Barselseng med mig, ja at der endog stod Lys i Vinduerne i selve Værelset, hvor hun laae, — alt naturligvis ikke for min Skyld, men fordi Kronprindsen (vor nu afdøde Konge) omtrent samtidigt fik en Søn; fremdeles, at hans Kone og vor Moder havde Gjordemoder tilfælleds. Er der Noget om Alt dette? Fremdeles, er det sandt, at i min store Sygdom i mit 4de Aar (hvor Winsløw 18) gik til mig) Ingen vilde operere de farlige [s. 69](#) Geschwürer, jeg havde paa Halsen, indtil en Læge (hvem? Steebuss?), der i beruset Tilstand kom fra et Selskab, opererede mig, og i den Tanke, jeg umuligt kunde overleve Operationen, strax rendte sin Vei og overlod mig i min Moders og gamle Tantes Hænder? Hvad er der sandt af Alt dette?

Din H. Hertz.